

[Lizzie Lichtenberg]

Lizzie Lichtenberg (KF):

Denne redegørelse fra socialministeren om de forskellige sider af narkotikaproblemet lægger op til en debat om den hidtidige politik over for narkomisbrug og den nuværende og fremtidige indsats for at mindske dette misbrug.

Når der tales om indsatsen mod narkotikamisbrug, kunne en redegørelse gives af indenrigsministeren set fra et sundhedssynspunkt, af justitsministeren set fra et lov- og orden-synspunkt eller af skatteministeren set fra toldvæsenets synspunkt.

Regeringen har ved overflytning af narkotikaområdet fra indenrigsministeriet til socialministeriet præciseret, at i politikken til bekæmpelse af narkotikamisbrug lægges hovedvægten på den socialpædagogiske indsats såvel forebyggende som behandlende i snævert samarbejde med lokalsamfundet, myndigheder, læger, politi og toldvæsen. Regeringen mener, at det er påkrævet at styrke indsatsen mod stofmisbruget, herunder at finde nye veje, så indsatsen forbedres. I redegørelsen beskrives de forebyggende initiativer i bred forstand og de behandlingstilbud, som vi må satse på.

Den konservative folketingsgruppe kan tilslutte sig regeringens synspunkter, som er fremført i redegørelsen ud fra de erfaringer, man foreløbig har med tidligere lovgivning, og de erfaringer, man har fået, efter at behandlingen af stofmisbrugere først og fremmest er blevet et amtskommunalt ansvarsområde i samarbejde med primærkommunerne. Politikken rummer tre hovedområder: den forebyggende indsats, behandlingssindsatsen og det retlige system.

Når man skal angribe et så kompliceret og omfattende kompleks af problemer, kan det kun ske inden for rammerne af et internationalt samarbejde. Narkotikamarkedet er blevet stadig mere professionelt organiseret. Narkotikahandelen ligner almindelig handel i sin distribution fra producent til forbruger. Derfor omfatter indsatsen kontrol med produktion, kontrol med forbruget, kontrol med leverancer og leverandører. Den omfatter national og international lovgivning og støtte til det nationale og internationale told- og politisamarbejde, men det omfatter også udviklingsarbejde i produktionsområder og for-

søg på ved forebyggende og helbredende arbejde at reducere antallet af misbrugere.

Gennem arbejdet i FN, Europarådet, EF og Nordisk Råd har vi værdifulde samarbejdspartnere i vore egne bestræbelser. Det foreslås i redegørelsen bl.a. at forstærke det forebyggende arbejde gennem oplysning, politiets indsats og toldvæsenets indsats. Endvidere vil en aktiv medvirken fra de private organisationer og foreninger fortsat være et centralt og nødvendigt led i det forebyggende arbejde og i behandlingsarbejdet.

Det vil være særdeles hensigtsmæssigt at benytte den erfaring og viden, der er oparbejdet i disse foreninger og organisationer. Det var først i slutningen af 1960'erne, narkotikamisbruget rigtig kom frem herhjemme. Derfor findes der ikke nogen lang erfaring i forebyggende og behandlende arbejde på dette område.

Den væsentligste forebyggende indsats øves gennem familierne og nærmiljøet. Oplysningsvirksomheden må derfor rette sig til såvel børn som forældre. For at stoppe tilgangen af nye stofmisbrugere er det rigtigt at styrke oplysningen i skolerne, ungdomsklubberne, idrætsforeningerne og andre steder, hvor unge færdes. Selve holdningen til narkotika har også indflydelse på, om et ungt menneske får sin debut som misbruger. Det er derfor vigtigt at inddrage den unge selv.

Tidligere stofmisbrugere kan yde en indsats ved at fortælle, hvordan de kom ind i misbruget, og hvordan de oplevede behandlingen og måske gjorde sig tanker om, hvordan den kan forbedres.

Behandlingen af narkotikamisbrugere er først og fremmest et amtskommunalt ansvarsområde. Indsatsen må være socialt betonet for at ændre vilkårene for den enkelte misbruger og derved fjerne grundlaget for misbrugets opståen og fortsættelse.

Behandlingen må først og fremmest baseres på frivillighed og tilpasses individuelt. Der er i de forskellige amtskommuner og større kommuner oprettet ungdomscentre til at forestå behandlingen lokalt. Foruden et socialpædagogisk behandlingstilbud har flere etableret et tværfagligt samarbejde mellem medicinsk og psykiatrisk sagkundskab i ungdomscentrene for netop at give de enkelte misbrugere et individuelt behandlingstilbud.

De voksende problemer med de ældre hårdt belastede stofmisbrugere kræver æn-